

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 179. Quid notandum sit circa remissionem poenarum in altera vita sive
in Purgatorio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

transcribo Defunctis, & reus non tenetur sibi
 pœnas infligere sed tantum pati sibi decretas à
 Iudice, *Suar. d. 15. f. 7. Arr. d. 18. f. 5. & alii*
 contra *Palud. & Canum. Dixi*, saltem gravis, nam
 planè omnes satisfactiones suas transcribere al-
 teri sine spe imminuendi pœnas sui Purgatorii
 videtur esse contra ordinem charitatis, quâ te-
 neor me saltem non postponere proximo, sed
 æquè desiderare accelerationem meæ beatitudi-
 nis quàm illius: unde videtur esse defectus cha-
 ritatis erga seipsum, imò & erga Deum, si quis
 hic ita negligat omnes satisfactiones, & velit in
 Purgatorio sustinere pœnas gravissimas ac lon-
 gè diuturniores, seque per hoc retardare à vi-
 sione, amore & laude Dei in cœlo, sic enim non
 videtur satis æstimare æterna & incomprehen-
 sibilia Dei bona. Notatque etiam *Rayn. p. 1. f.*
1. pu. 5. à n. 16. satisfactiones in hac vita discre-
 tè quidem esse assumendas, attamen non negli-
 gendas, etiam ideo, quia opus satisfactorium
 longè plùs prodest, si fiat me vivo quàm si me
 mortuo, nam si vivus & in gratia constitutus
 procurem fieri, fructus satisfactorius conjun-
 gitur cum merito, quo etiam impetrare possum
 pœnæ remissionem: & hìc valet istud:

*Da tua, cum tua sunt; post mortem tunc tua non
 sunt.*

Gerson. Gabr. Rayn. p. 1. f. 3. pu. 3. à n. 35. Hinc ali-
 qui, quos refert num. 37. putârunt Missam unam
 procuratam à vivo plùs prodesse quàm centum
 celebrandas post mortem: denarium jam plùs,
 quàm tum mille ducatos: unam lachrymam jam
 plùs, quàm tum decem annos in Purgatorio &c.

Q. 179. Quid notandum sit circa remissionem
 pœnarum in altera vita sive in Purgatorio. R. Hoc 1312
 Bbb 4 unicum,

unicum, quòd remissio illa non habeat rationem satisfactionis, cum animæ illæ non sint amplius in statu viæ, sed habeat rationem satisfactiois, quæ definitur, quòd sit perpeffio mali, per quam quis censetur tam multum se subicere potestati offensi, quàm multum contra dignitatem illius se erexerat: potestque esse etiam involuntaria, ut patet in fure, qui invitus subit mortem, & respectu potestatis civilis satisfatur. Quamvis autem satisfaciendo in hac vita re ipsa patiamur, cum secundum dicta n. 1304. de ratione satisfactionis sit perpeffio alicujus pœnæ, tamen quia pœna hujus vitæ est diversæ rationis à pœna Purgatorii, & præcipua vis perpeffionum, quas hic assumimus, habetur à voluntaria illius acceptatione, non solet vocari satisfactio sed satisfactio. De pœnis autem, per quas animæ satisfaciuntur in Purgatorio, videri potest *Dicast.* tr. 9. d. 1. & fusius *Hautinus* in Patrocinio Defunctorum. Quomodo verò animæ purganti applicetur fructus Sacrificii Missæ, dictum est n. 518. Et de aliis applicationibus pro ipsis dicitur à n. 1317. 1332. 1336.

1313 Q. 180. *Quomodo Indulgentia dividatur ratione subiecti.* R. In localem, realem & personalem. Localis est, quæ alicui loco, templo, altari conceditur. Realis, quæ grano, numismati, Rosario &c. applicatur. Personalis, quæ conceditur alicui personæ, ut eam lucretur, ubicunque fuerit, vel in articulo mortis, vel quoties tale aut tale opus peregerit.

1314 Q. 181. *An, quomodo, & à quo concedi possit Indulgentia.* R. §. 1. De fide est, in Ecclesia esse potestatem dispensandi thesaurum meritorum Christi.